

SÉŌŌME .XXV.

ŌŌ SIŊEUR à tœ leverę mon ęsprit.

Mon Dieu du tœt je me suis fię desur tœ :
Hœrs de honte sœ-J' ; ę je n'alte konfus,
Mez annemis ręjir de vœr mez annuis.

5 Honte sęs n'aront ki s'atandet an Die :

Mę- bięn tœses ki feront de ķęięte mal.
Ton chemin Sięer rekonœtre fę- mœ :
Fę- mœ ta voię savor ę puisse marchęr :
ŌŌ chemins de tęs vęritęs retięn-mœ :

10 Anseię mœ : Si tu ęs le Dieu le sœver

ŌŌ sekęrs du ķęl je me fię tęjęrs,
Sęvięne tœ de ton œrdinęre dęser.

ŌŌ sięer remęz an avant ta dęser
Ę tã klęmanse, ki ont ęte de tœt tans.

15 Lę- pedęs lejięrs de ma jęnęs' œblĭ :

Męs męs de mœ te sęvięne par ta bontę
Tręs Bęnin Sięer. Le Sięer Bon antięr
ŌŌ bon chemin le pedęer remis ręduira.

Lui lez unblez ādręsera jujant droęt :

20 ŌŌ simple son chemin anseięr ne fuira.

Sę- chemins se sont vęritęs ę bontęs
Pęr sęs ki bięn son akœrd ę pāche tięndront.

Pęr l'amęr de ton nom ures, Sięer Dieu,
Sœ dęs ę proępis' ā mon pedę ki ę- ķrand.

25 Męs ki ęt selui ki le ķręint ? Le bon Dieu

Lui montrera le chemin ke dœzir il dœt.

An tœt ęr sera demęrant son ęsprit :

Sę- fięs apręs ęritięrs la tęrre tięndront.
Dieu dęķęvrira le sekřęt de son vęl,

30 Dieu montrera son akœrd ā ķĭ le ķręindra.

J'ę lez ięs levęs jęrę nuit ā mon Dieu :

S'ęt lui ki dęvlopera du pięje mę- pięs.

Mêḥ reḡarde moḡ, de moḡ êië mḡrsi :

Kar sel chḡtif dḡzolḡ je suis delḡssḡ.

35 J'ḡ le ker krevḡ de travḡs amassḡs :

Mḡ- moḡ dehḡrs delivḡrḡ de tḡs mez annuis.

Voḡ la pḡine voḡ la dḡler de mon mal :

Tḡ- mḡ- pedḡs abolis te plḡze m'ḡtḡr.

Voḡ reḡarde mḡz anemis : ḡ konbiḡn

40 Il sont, ḡ kḡle mḡdhante hḡine lḡ- pḡint.

Vien mon âme ḡardḡr, ḡ vien me sḡvḡr :

Par ton refus je ne sḡḡ de honte konfus,

Puis ke J'ḡ remis ma fianse dan tḡ.

Bondroḡt ḡ simplisitḡ tḡḡrs me ḡardront,

45 Puis k'à tḡ du tḡt je m'atan. Siḡer Die,

ḡard' Israḡl le tirant de tḡs sez annuis :